

Sygn. akt II Ka 136/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SSO Jerzy Kozaczuk SSO Grażyna Orzechowska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Dariusza Ciobana

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r.

sprawy **P. Ś.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 28 listopada 2017 r. sygn. akt II K 286/17

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. C. 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu skazanego w II instancji; zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze, stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 136/18

UZASADNIENIE

P. Ś. został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 04 marca 2010r., w sprawie sygn. akt II K 135/09 za czyny popełnione w dniu 29 stycznia 2009r. z art. 158 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności i z art. 190 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; na podstawie art. 71 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; na podstawie art. 73 § 2 kk oddano oskarżonego pod dozór kuratora; kara grzywny odbyta w formie zastępczej kary pozbawienia wolności; wykonanie kary pozbawienia wolności nie zostało zarządzone;

II. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 28 kwietnia 2010r., w sprawie sygn. akt II K 353/09 za czyny popełnione: I – w okresie od III do IV.2009r. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono przepadek korzyści majątkowej w kwocie 340 zł; II – w dniu 06 kwietnia 2009r. z art. 58 ust. 1 w zw. z art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; III – w dniu 06 kwietnia 2009r. z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek substancji psychotropowych; na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono karę łączną 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres tymczasowego aresztowania; kara łączna pozbawienia wolności wykonana w całości;

III. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 13 kwietnia 2011r., w sprawie sygn. akt II K 517/10 za czyny popełnione w dniu:

1) z 28 na 29 lipca 2010r.;

2) w dniu 06 sierpnia 2010r.

z art. 279 § 1 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w warunkach ciągu przestępstw na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby; na podstawie art. 33 § 2 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; na podstawie art. 72 § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1620 złotych; na podstawie art. 73 § 2 kk oddano oskarżonego pod dozór kuratora; kara grzywny została uiszczona w całości; wykonanie kary pozbawienia wolności nie zostało zarządzone;

IV. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 22 czerwca 2011r., w sprawie sygn. akt II K 584/10 za czyn popełniony w dniu 09 lipca 2010r. z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek substancji psychotropowych; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania; kara pozbawienia wolności wykonana w całości;

V. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 09 marca 2016r., w sprawie sygn. akt II K 550/14 za czyn popełniony w dniu 24 czerwca 2014r. z art. 190 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby; na podstawie art. 73 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk oddano oskarżonego pod dozór kuratora; na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych; postanowieniem z dnia 31 marca 2017r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; kara nie została wykonana;

VI. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 maja 2016r. w sprawie sygn. akt II K 448/15 za czyn popełniony w dniu 08 czerwca 2015r. z art. 190 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby; na podstawie art. 73 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk oddano oskarżonego pod dozór kuratora; na podstawie art. 41a § 1 i 4 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu zbliżania się do pokrzywdzonego na odległość nie mniejszą niż 50 metrów; na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeczono karę grzywny w wysokości 130 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych; postanowieniem z dnia 20 stycznia 2017r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności i uznano, iż grzywna nie podlega wykonaniu; kara w trakcie wykonywania;

VII. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 06 października 2016r., w sprawie sygn. akt II K 326/16 za czyny popełnione w dniu 15 czerwca 2016r. z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych i z art. 226 § 1 kk na karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; na podstawie art.

85 § 1 kk i art. 86 § 1 kk orzeczono karę łączną grzywny w wysokości 230 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny zaliczono okres zatrzymania; kara nie została wykonana;

VIII. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 25 października 2016r., w sprawie sygn. akt II K 325/16 za czyn popełniony w dniu:

1) 18 czerwca 2016r.;

2) 19 czerwca 2016r.,

z art. 190 § 1 kk w warunkach ciągu przestępstw na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 10 miesięcy po 30 godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem z dnia 28 lipca 2017r. zarządzono wykonanie zastępczej kary 150 dni pozbawienia wolności; kara nie została wykonana;

IX. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 05 kwietnia 2017r., w sprawie sygn. akt II K 92/17 za czyn popełniony w dniu 02 stycznia 2017r. z art. 278 § 1 kk na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności; kara nie została wykonana;

X. Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 25 kwietnia 2017r., w sprawie sygn. akt II K 97/17 za czyn popełniony w dniu 18 lipca 2016r. z art. 158 § 1 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono zadośćuczynienie za doznaną krzywdę; kara nie została wykonana.

Sąd Rejonowy w Węgrowie wyrokiem łącznym z dnia 28 listopada 2017 r.:

I. na podstawie art. 85 § 1, 2 i 3 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył jednostkowe kary:

- 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 09 marca 2016r. w sprawie sygn. akt II K 550/14,

- 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 24 maja 2016r. w sprawie sygn. akt II K 448/15,

- 10 miesięcy ograniczenia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 25 października 2016r., w sprawie sygn. akt II K 325/16 przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności, tj. jest karze 5 miesięcy pozbawienia wolności,

- 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 05 kwietnia 2017r., w sprawie sygn. akt II K 92/17,

- 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z dnia 25 kwietnia 2017r., w sprawie sygn. akt II K 97/17

i wymierzył skazanemu P. Ś. łączną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na poczet orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 448/15 od dnia 31 maja 2017r. do daty wydania wyroku;

III. w częściach nie podlegających łączeniu wyroki z pkt V, VI, VIII, IX i X pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w części dotyczącej wyroków wymienionych w pkt I, II, III, IV i VII umarza;

V. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. C. kwotę 147,60 złotych, w tym tytułem podatku VAT stawka 23 % kwotę 27,60 złotych tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu;

VI. zwolnił skazanego od wydatków, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku Sądu I instancji wniósł obrońca skazanego. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej kary na jego korzyść, orzeczeniu temu zarzucił niewspółmierność wymierzonej skazanemu łącznej kary 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą należy uznać za nazbyt surową w sytuacji, kiedy sytuacja i właściwości osobiste, w tym zwłaszcza wiek, powinny być skutkować wymierzeniem kary na zasadzie absorpcji albo bliskiej minimalnemu możliwemu wymiarowi. W konsekwencji tak sformułowanych zarzutów skarżący wniósł o wymierzenie skazanemu kary pozbawienia wolności w łagodniejszym wymiarze. W toku rozprawy apelacyjnej obrońca skazanego poparł apelację i wnioski w niej zawarte oraz wniósł o zasądzenie kosztów obrony z urzędu oświadczając, że nie zostały uiszczone w całości ani w części. Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wywiedziona w niniejszej sprawie apelacja wobec niezasadności zarzutów podniesionych w jej treści nie mogła wywołać postulowanego przez obrońcę skutku w postaci złagodzenia wymierzonej kary pozbawienia wolności. Skarżący obrońca nie kwestionując samej zasadności połączenia skazań, którego dokonał Sąd Rejonowy, podniósł zarzut odnoszący się do wymierzonej skazanemu kary łącznej. W tym kontekście wskazał, iż kara 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności wobec okoliczności dotyczących stricte osoby skazanego jest sankcją rażąco niewspółmierną, a Sąd Rejonowy dokonując wymiaru kary winien zastosować zasadę absorpcji, a nie zaś asperacji. Kontrola odwoławcza nie ujawniła, aby decyzja Sądu Rejonowego w tym przedmiocie była obarczona błędem. Przypomnieć w tym względzie należy, że wydając wyrok łączny, sąd orzekający powinien przede wszystkim mieć na uwadze cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W zależności od okoliczności konkretnej sprawy kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji (co sprowadza się do pochłonięcia kary niższej przez karę wyższą) lub zasady kumulacji (dążenie do sumowania wymiaru poszczególnych kar). W orzecznictwie ugruntowana jest zasada, iż im bliższe są związki czasowe i rodzajowe pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami, tym bardziej wskazane jest zastosowanie przy wymiarze kary łącznej zasady absorpcji, natomiast im związki te są odleglejsze, tym pełniejsze winno być zastosowanie zasady kumulacji. Z kolei pośrednia zasada asperacji, z jednej strony pozwala uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego kilka przestępstw, do czego prowadzi dyrektywa absorpcji, oznaczająca w istocie wymiar kary za jedno z przestępstw pozostających w zbiegu oraz praktyczną bezkarność w zakresie pozostałych, a z drugiej strony pozwala uniknąć konsekwencji w postaci kumulacji dolegliwości wynikającej z orzeczonych kar jednostkowych, a tym samym naruszenia zasad racjonalności wymiaru kary i zasad humanitaryzmu stosowania kar i środków karnych. ***Oparcie wymiaru kary łącznej na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy zatem jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, a podstawową regułą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji*** (zob. „Kodeks karny. Część Ogólna. Komentarz” pod red. A. Zolla, tom I, Zakamycze 2004 r., art. 86 teza 30, str. 1137). Podnosząc zarzut rażącej niewspółmierności kary skarżący powołał się na wiek skazanego oraz negatywny wpływ odbywania kary pozbawienia wolności na jego osobowość. W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności te nie są wystarczające dla zastosowania zasady absorpcji względem P. Ś. przy wymiarze kary łącznej. Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy rozważył wszystkie okoliczności, zarówno przemawiające na jego korzyść, jak i te o charakterze przeciwnym, nie pomijając żadnej z nich. Argumentacja, która legła u podstaw takiej decyzji jest prawidłowa i nie wymaga powtórzenia. Zgodzić się należy, iż skazany jest osobą młodą, jednakże w realiach niniejszej sprawy wobec wielości skazań, fakt ten nie może stanowić okoliczności łagodzącej i świadczy - tak jak podkreślił to Sąd Rejonowy - o braku poszanowania obowiązujących norm prawnych przez skazanego. Z treści opinii Dyrektora Zakładu Karnego w Żytkowicach wynika, że skazany P. Ś. w sposób aktywny korzysta z możliwości uczestnictwa w zajęciach mających na celu zmianę jego postawy, zatem twierdzenia obrońcy skazanego o możliwości pogłębienia stopnia

demoralizacji w wyniku długiego przebywania w warunkach izolacji penitencjarnej, pozostają nieuzasadnione. Wobec okoliczności przedstawionych powyżej wymierzona skazanemu karę można uznać za surową, jednakże brak jest podstaw do stwierdzenia, iż nosi ona także znamiona rażącej niewspółmierności. Z tego względu Sąd Okręgowy uznał za niezasadny wniosek apelacyjny obrońcy skazanego i utrzymał zaskarżony wyrok w mocy. Sąd Okręgowy zasądził na rzecz adw. M. C. kwotę 147,60 złotych (w tym 27,60 złotych podatku VAT) tytułem kosztów obrony sprawowanej z urzędu, ustalając wysokość tych kosztów na podstawie § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Z uwagi na fakt, iż skazany P. Ś. obecnie przebywa w warunkach izolacji penitencjarnej, a jego możliwości zarobkowe pozostają wyłączone, Sąd Okręgowy na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa. Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 456 k.p.k.